

Рекомендована література

Основна:

1. Анісімов І. О. Синергетика : навч. посіб. Київ : КНУ ім. Т. Шевченка, 2016. 133 с.
2. Тюріна Т. Духовне становлення особистості з погляду синергетики: монографія. Львів: СПОЛОМ, 2016. 216 с.
3. Вовк С. М. Синергетика - джерело формування міждисциплінарних цілісностей: Навчальний посібник з курсу «Синергетика». Чернівці: Прут, 2017. 112 с.
4. Синергетика і освіта / за заг. ред. В.Г. Кременя. Київ : Інститут обдарованої дитини. 2016. 348 с.
5. Лінгвосинергетика : підручник / за заг.ред. Л.С. Піхтовнікової. Харків : ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2018. 296 с.

Додаткова:

1. Груба І. Д., Лукашевич С. Ю. Історичні та теоретичні підвалини застосування синергетичної парадигми в соціально-гуманітарному знанні. Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Серія : Філософія, філософія права, політологія, соціологія : зб. наук. пр. 2013. № 2(16). С. 167–175.
2. Омельченко Н. О. Соціальний хаос: самоорганізація соціальних систем : Монографія. Запоріжжя : Вид-во ЗНУ, 2008. 200 с.
3. Воронкова В. Г. Місце і роль синергетики у пізнанні соціальних процесів та розвитку сучасного суспільства. Гуманітарний вісник ЗДІА. 2012. № 48. С. 5–24.
4. Дзьобань О. П. Сучасна соціальна синергетика: до питання про визначення концептуальних основ. Вісник Національної юридичної академії України ім.

Ярослава Мудрого. Серія : Філософія, філософія права, політологія, соціологія : зб. наук. праць. 2011. Вип. 7. С. 3–15.

5.Кудін С. В. Роль синергетичного підходу в компаративно-історичних правових дослідженнях. Міжнародний конгрес європейського права : збірн. наук. праць (м. Одеса, 21-22 квітня 2017 р.). Одеса : Фенікс, 2017. С. 256–259.

6.Мельник Н. В. Особливості дослідження теорії самоорганізації: синергетичний підхід. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. 2014. № 2. С. 430–438.

7.Стьопін А. О. Синергетичні виміри розвитку України: історія і сучасність. Одеса : Астропринт, 2006. 156 с.

8.Шакун Н. Синергетична інтерпретація історії як альтернатива історицизму. Філософські обрії. 2014. № 12. С. 1–6. 27.

9.Шевченко А. Є., Кудін С. В. Синергетичний підхід в структурі методології дослідження історії українського права. Збірник матеріалів науково-практичного круглого столу «Концепція та методологія історії українського права». Київ : «ДС День Печати», 2017. С. 48–50.

Інформаційні ресурси

1. Добронравова І. С. Філософія науки : Навч. посібник. / І. С. Добронравова, Л. І. Сидоренко, С. П. Петрушенков, Л. О. Шашкова. Київ, 2002. URL : <http://www.philsci.univ.kiev.ua>

2. Галіченко М. Проблема застосування синергетичної методології в соціально-гуманітарних науках / М. Галіченко, І. Поліщук. Південний архів. Іст. науки. : Зб. наук. праць. 2010. Вип. 31-32. С. 26–34. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Pain/2010_31_32/Gal_Pol.pdf

3. Колінгвуд Р. Дж. Ідея історії. Київ : Основи, 1996. 615 с. URL:<http://litopys.org.ua/colin/colin.htm>

4. Перова О. Є. Проблеми біофілософії в сучасній філософії науки. Наук. вісн. КНУ ім. Т. Г. Шевченка. Серія : Філософія. Політологія. 2002. № 38. С. 192-198. URL: <http://www.philsci.univ.kiev.ua/biblio/Perova-vis-40.html>
5. Перова О. Є. Філософського методологічні засади пізнання живого в постнекласичній науці. Наук. вісн. КНУ ім. Т. Г. Шевченка. Серія : Філософія. Політологія. 2003. № 52-53. С. 82-86. URL:<http://www.philsci.univ.kiev.ua/biblio/Perova-vis-53.html>